

LIX

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Bortfalg af Jorder, som ere henlagte til Præste- embederne i Folketirken.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 13de April 1875).

Ofterat de tvende almindelige Lovforflag om Landsbypræsternes Lønning, som vare forelagte af Regjeringen og af flere Folkethingsmænd, ere forfattede, har undertegnede Udvalg, som var nedsat for at overveie og afgive Betænkning over hine Lovforflag, haadt det Over og saa at yttre sig om det ovennævnte, til samme henviste Lovforflag.

Dets 5 første Paragrafer indeholde i det Væsentlige de samme Bestemmelser med Hensyn til Salget af Præstegaards-Jorderne ved Embedernes Ledighed og Naadensaarenes Udløb, som fandtes i de ovennævnte større Lovforflag, og det maa indrømmes, at der om denne Del af Lovforflagene ikke var nogen Meningsforskjellighed mellem Ministeriet og Folkethinget, ligesom Landsthinget ei heller i tidligere Samlinger har erklæret sig imod disse Bestemmelser. Udvalget har imidlertid forment, at det vilde være mindre hensigtsmæssigt at gennemføre den saa ofte behandlede og saa længelsfuldt forventede større Reform stykkevis. Man maa haabe, at Enighed angaaende en almindelig Lønningslov for de folketirkelige Embedsmænd dog vil lade sig opnaa inden en altfor lang Tid, og man tør derimod ikke hengive sig til Haabet om, at det foreliggende Brudstykke vilde, løstrevet fra sin Forbindelse med den øvrige Del af det større Forflag, kunne gennemføres hurtigere og lettere. En saadan delvis Ordning af Lønningsagen vilde nemlig kræve forskjellige nærmere Bestemmelser for de tilbagestaaende Lønninger, naar det hele Forhold ikke skulde forvirres eller forrykkes. Men saadanne Bestemmelser anser man sig ikke istand til at bringe i Forflag. Udvalget kan saaledes ikke tilraade denne Del af Lovforflaget.

Derimod skal Udvalgets Flertal (Buch, Clausager, Fjord, Hansen, Jensen, P. Nielsen, Th. Nielsen og Olsen) tilraade en Lov overens-

stemmende med det foreliggende Lovforlags § 6. Naar en Lov om Præsternes Lønning udkommer, vil den kun træde i Kraft for de enkelte Embeder, efterhaanden som disse blive ledige. Der vil saaledes hengaa omtrent en Menneskealder, inden dens Bestemmelser ville være helt gennemførte, og skjøndt dette efter Forholdenes Betsfæstelse ikke kan være anderledes, tør det dog antages, at der vil være Enighed om, at Overgangen fra den nærværende foreldede og i saa mange Henseender lidet ønskelige Tilstand til den mere tidsvarende kan forkortes saa meget, som det uden at krænke Nogens Rettigheder kan lade sig gjøre. Den paatænkte Reform har staaet paa Dagsordenen i en længere Arrække, og skjøndt det maa forventes, at den vil kunne vinde Stadfæstelse gennem en Lov inden meget lang Tid, saa er det dog endnu fremdeles usikkert, naar det vil ske. Det er derfor efter Flertallets Formening saameget ønskeligere at for korte Overgangstiden mellem en saadan Lovs Udkommen og dens fuldstændige og endelige Gennemførelse, saameget som det uden Betænkning lader sig gjøre, og hertil vil en Bestemmelse som den i Lovforflagets § 6 indeholdte formentlig være særdeles hensigtsvarende. Herved vil nemlig Overgangstiden strax tage sin Begyndelse, saa at den, naar Loven maatte udkomme, vil være et Aar kortere for hvert Aar, der endnu hengaaer, inden det lykkes Lovgivningsmagten at komme til Enighed om den.

Mindretallet (Briz, Casse og Holstein-Holsteinborg) kan ikke tiltræde det af Flertallet i Henseende til de Præster, der herester ansættes i et geistligt Embede, stillede Forflag. Vi skulle ikke her indlade os nærmere paa det Spørgsmaal, om ikke Staten vilde handle ubilligt imod dem, for hvilke den aabner Udgang til Ansættelse i Em-